

P7_TA-PROV(2011)0542

Den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken

Europaparlamentets resolution av den 1 december 2011 om den europeiska planeringsterminen för samordningen av den ekonomiska politiken (2011/2071(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artikel 3 i EU-fördraget,
  - med beaktande av artiklarna 121, 126 och 148 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt protokoll nr 12 och de relevanta bestämmelserna i protokollen 15 och 16 om förfarandet vid alltför stora underskott,
  - med beaktande av den europeiska uppförandekoden avseende statistik enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik,
  - med beaktande av artiklarna 152 och 153.5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (övergripande social klausul),
  - med beaktande av kommissionens meddelanden av den 12 maj 2010 om förstärkt samordning av den ekonomiska politiken (KOM(2010)0250) och av den 30 juni om förstärkt samordning av den ekonomiska politiken för stabilitet, tillväxt och nya arbetstillfällen – Verktyg för en kraftfullare ekonomisk styrning i EU (KOM(2010)0367),
  - med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2010 ”Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (KOM(2010)2020),
  - med beaktande av Ekofinrådets slutsatser av den 15 februari 2011 och den 7 september 2010,
  - med beaktande av Europeiska rådets slutsatser av den 23 och 24 mars 2011,
  - med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, budgetutskottet, utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd, utskottet för regional utveckling, utskottet för kultur och utbildning, utskottet för konstitutionella frågor samt utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0384/2011), och av följande skäl:
- A. Krisen och de ökande jämlikhetsklyftorna, de makroekonomiska obalanserna och de allt större skillnaderna i konkurrenskraft sedan euron infördes samt det finansiella systemets funktionssätt har visat att unionen måste tackla de makroekonomiska obalanserna genom ett symmetriskt tillvägagångssätt där så är lämpligt, vilket skulle åtgärda alltför stora

underskott respektive överskott, samordna den ekonomiska och finanspolitiska politiken bättre och förbättra budgetövervakningen.

- B. Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammankopplade politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, vilka måste vara inbördes samstämda, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning (Europa 2020-strategin) som är särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främjande av internationell handel och konkurrenskraft, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.
- C. Erfarenheterna och misstagen från det första årtiondet med den ekonomiska och monetära unionen visar att det behövs en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på solidare ramar för övervakning på EU-nivå av den nationella ekonomiska politiken.
- D. Erfarenheterna har visat att alltför stora skulder och underskott i vissa medlemsstater kan ge betydande negativa spridningseffekter för andra medlemsstater och för hela euroområdet.
- E. De nationella parlamenten utses av medborgarna genom fria val, och följaktligen företräder och garanterar dessa parlament de rättigheter som medborgarna har förvärvat och delegerat till dem. Införandet av den europeiska planeringsterminen bör fullt ut respektera de nationella parlamentens rättigheter.
- F. Parlamentens godkännande av de offentliga budgetarna är en av demokratins grundvalar.
- G. Parlamenten i EU:s medlemsstater delar i dag sin lagstiftande funktion med unionens institutioner och utövar i många fall bara en begränsad kontroll över de EU-politiska åtgärder som respektive regeringar vidtar.
- H. De flesta unionsmedborgarna känner inte i tillräcklig utsträckning till de förändrade och komplexa lagstiftningsprocesserna inom Europeiska unionen. Den bristande öppenheten i besluts- och opinionsbildningsprocesserna, särskilt i Europeiska rådet och ministerrådet, skadar medborgarnas förtroende för den europeiska integrationen och unionens demokratier och försvårar en aktiv och konstruktiv kontroll från medborgarnas sida.
- I. Sociala proteströrelser mot besparingsåtgärder i olika EU-medlemsstater ger även uttryck för ett växande missnöje med den demokratiska kvaliteten på den europeiska integrationen. Den europeiska integrationens demokratiska trovärdighet har lidit kolossalt av hur eurokrisen hittills har hanterats.
- J. För att uppnå en effektiv nationell ekonomisk politik genom förstärkt samordning krävs det demokratisk legitimitet och möjlighet till ansvarsutkrävande för denna politik, vilket i sin tur kräver att parlamenten medverkar.
- K. Det finns ett behov av att säkra en större samverkan mellan sysselsättningspolitiken, socialpolitiken och den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska

planeringsterminen. Detta måste göras till förmån för alla generationer och på ett sätt som främjar demokratisk ansvarighet, egenansvar och legitimitet hos alla berörda aktörer. Europaparlamentets fullständiga deltagande är av största betydelse i detta sammanhang.

- L. Den 24 mars 2011 enades de deltagande länderna i Euro plus-pakten om att vidta ”kraftfulla åtgärder på EU-nivå för att stimulera tillväxten genom att stärka den inre marknaden, minska den totala regelbördan och främja handel med tredjeländer”.
- M. Den europeiska planeringsterminen är en institutionell process, under EU-institutionernas ledning, för bättre samordning mellan medlemsstaterna i syfte att genomföra EU-strategin, särskilt den makroekonomiska dimensionen.
- N. Europaparlamentet och rådet fastställer i enlighet med fördragen EU:s budget gemensamt, och de nationella budgetförfarandena regleras av de enskilda medlemsstaternas konstitutionella system. En starkare budgetsamordning strider dock inte mot subsidiaritetsprincipen.
- O. Den inre marknadens stora bedrift att sammanlänka de europeiska ekonomierna måste kopplas till ett system med budgetsamordning för att utnyttja betydande synergieffekter.
- P. Inrättandet av ett stabilt ordförandeskap för Europeiska rådet, genom Lissabonfördraget, har ändrat unionens institutionella balans.
- Q. Ett samordningssystem som enbart är mellanstatligt skulle vara ett otillräckligt svar på kraven i artikel 121 i EUF-fördraget, där det slås fast att medlemsstaterna ska betrakta sin ekonomiska politik som en fråga av gemensamt intresse, och skulle inte kunna garantera det agerande från unionens sida som krävs inom de områden som omfattas av gemenskapsmetoden.
- R. Inrättandet av den europeiska planeringsterminen bör leda till att Europaparlamentet och de nationella parlamenten blir mer involverade på ett noga fastställt sätt och förändrar sina arbetsmetoder.
- S. Europaparlamentet är behörig medbeslutare i budgetförfarandet.
- T. Den europeiska sysselsättningsstrategin och riktlinjerna för sysselsättningen grundar sig på artikel 148 i EUF-fördraget och ger en politisk ram för de sysselsättnings- och arbetsmarknadsåtgärder som ska genomföras för att uppnå målen i Europa 2020-strategin.
- U. Europaparlamentet lämnade ett bidrag till de integrerade sysselsättningsriktlinjerna för 2010, nästan i enlighet med medbeslutandeförfarandet.
- V. Arbetslösheten inom EU är fortfarande långt över 9 procent och framför allt ungdomsarbetslösheten förblir en stor utmaning. Sysselsättnings-, arbetsmarknads- och socialpolitiken är därför viktiga delar i de reformer som ska genomföras inom ramen för både den makroekonomiska övervakning och den tematiska samordning som föreskrivs i Europa 2020-strategin.
- W. Europa 2020-strategin och den nya styrningsstrukturen i den europeiska planeringsterminen bör hjälpa EU att hantera krisen och dess orsaker. EU:s höga sociala

skyddsnivå har mildrat de värsta efterdyningarna av krisen, men konsekvenserna av krisen är betydande och den har orsakat en kraftig minskning i den ekonomiska aktiviteten, en väsentlig ökning av arbetslösheten, kraftigt sjunkande produktivitet och mycket försvagade offentliga finanser.

- X. Den europeiska planeringsterminen har två mål: att kontrollera att medlemsstaterna iakttar budgetdisciplin och samtidigt övervaka att Europa 2020-programmet genomförs på ett korrekt sätt genom att säkra den finansiering som krävs för genomförandet.
- Y. Lissabonstrategins misslyckande kan i huvudsak hänföras till avsaknaden av ett tydligt uppföljningsförfarande för genomförandet av denna strategi för alla berörda aktörer. Därför är det viktigt att dra lärdom av detta så att Europa 2020-agendan blir framgångsrik.
- Z. Med tanke på erfarenheterna av den monetära dialogen bör Europaparlamentet ha en roll i den demokratiska ansvarsskyldigheten för den ekonomiska politiken och budgettillsynen.
- AA. Rådet har gjort väsentliga ändringar i de landsspecifika rekommendationer som kommissionen föreslog inom ramen för den europeiska planeringsterminens första år.
- AB. Autonomin för arbetsmarknadens parter när det gäller kollektivförhandlingar och de nationella lönesättningssystemen måste strikt respekteras.
- AC. Man har skaffat sig erfarenhet genom de interparlamentariska möten som Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor har anordnat varje år.

Utmaningarna – en sammanfattning

1. Europaparlamentet anser att krisens nuvarande fas kräver att man reagerar kraftfullt och ambitiöst.
2. Europaparlamentet noterar att man vid euroområdet toppmöte den 26 oktober 2011, förutom att anta lagstiftningspaketet om ekonomisk styrning även fattade beslut om ett paket med åtgärder som modifierar lagstiftningspaketet. Om det eventuellt i framtiden blir fråga om att ändra fördraget, bör en sådan ändring helt och fullt respektera förfarandet i artikel 48.3 i fördraget om Europeiska unionen, och mandatet för ett konvent som sammankallas i enlighet med den artikeln bör återspegla det faktum att EU måste bygga på stark demokratisk legitimitet och solidaritet.
3. Europaparlamentet anser att den europeiska planeringsterminen tills vidare är en viktig ram för genomförandet av EU-strategin och för en effektiv ekonomisk styrning, särskilt i euroområdet medlemsstater som är sammanlänkade av ett gemensamt ansvar, och att bakom ordalydelsen står en process under hela året på spel för EU:s institutioner och medlemsstater.
4. Europaparlamentet betonar att Europa 2020-strategins framgång är beroende av EU:s åtagande i sin helhet, och av att medlemsstaterna, de nationella parlamenten, de lokala och regionala myndigheterna och arbetsmarknadens parter tar sitt ansvar. Parlamentet påminner om vikten av en stark, konkurrenskraftig och fungerande social marknadsekonomi, strukturreformer och kollektiva avtal inom ramen för

Europa 2020-strategin samt främjande av en verklig europeisk social dialog om makroekonomisk politik och makroekonomiska åtgärder.

5. Europaparlamentet upprepar att medlemsstaterna borde se sin ekonomiska politik och budgetpolitik som en gemensam fråga och att den ekonomiska och monetära unionens ekonomiska pelare, inklusive dess finanspolitiska dimension, därför måste förstärkas genom bättre samordning vid införande och tillämpning av finanspolitiska åtgärder, en effektiv kamp mot skattebedrägerier och skatteflykt samt en avveckling av de åtgärder som för närvarande avser att förhindra sådana beteenden.
6. Europaparlamentet anser att införandet av den europeiska planeringsterminen och den förstärkta ekonomiska och finanspolitiska samordningen skulle ge EU-medlemsstaterna tillräckligt utrymme och flexibilitet för att genomföra en effektiv budgetmässig, ekonomisk och social strategi som är lämpligt samstämd med Europa 2020-strategin, inriktad på resursfördelning och tillväxt, och som erbjuder unionsmedborgarna en adekvat nivå på offentliga tjänster och infrastruktur. Kommissionen uppmanas att i sin årliga tillväxtöversikt beakta vilka åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att fullborda den inre marknaden.
7. Europaparlamentet konstaterar att utvecklingen och förstärkningen av den inre marknaden och främjandet av internationella handelsförbindelser är centralt för att stimulera ekonomisk tillväxt och förbättrad konkurrenskraft och för att hantera makroekonomiska obalanser, och uppmanar kommissionen att i sin årliga tillväxtöversikt beakta vilka åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit för att fullborda den inre marknaden.
8. Europaparlamentet understryker att medlemsstaternas riktlinjer för sysselsättningspolitiken och de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken båda är väsentliga delar av den europeiska planeringsterminen och lika viktiga för att uppnå en smart och hållbar tillväxt för alla. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att alla politiska rekommendationer följer de integrerade riktlinjerna.
9. Europaparlamentet beklagar bristen på tydlighet och överlappningen av de olika instrument och budgetposter med vars hjälp målen i Europa 2020-strategin ska kunna uppnås via EU-budgeten. Parlamentet påminner om att den europeiska planeringsterminen erbjuder en utmärkt möjlighet att skapa större synergi mellan EU:s och medlemsstaternas budgetar.
10. Europaparlamentet påpekar att Europa 2020-strategin behöver en starkare territoriell dimension. Parlamentet menar därför, med beaktande av EU-regionernas särdrag och olika utvecklingsnivåer, att en direkt involvering av regionala och lokala myndigheter och samarbetspartner i planeringen och genomförandet av de berörda programmen skulle kunna skapa en starkare känsla av ansvar för målen i strategin på alla nivåer och öka förståelsen på fältet för dess mål och resultat.

Kommissionens roll

Inledning

11. Europaparlamentet konstaterar att den europeiska planeringsterminen har inrättats för att garantera en hållbar konvergens avseende medlemsstaternas ekonomiska och

finanspolitiska resultat, åstadkomma en bättre samordning av ekonomierna, och få bukt med statsskuldskrisen. Den årliga tillväxtöversikten har etablerats som cykelns inledande basdokument.

12. Parlamentet påminner om att den europeiska planeringsterminen måste genomföras utan att det påverkar de rättigheter som Europaparlamentet garanteras genom EUF-fördraget. Kommissionen uppmanas att utveckla förslag i vilka fastställs hur dessa olika instrument skiljer sig från varandra, vilka deras spridningseffekter är för olika politikområden och hur de är sammankopplade.

Lärdomar av första cykeln

13. Europaparlamentet understryker att kodifieringen av den europeiska planeringsterminen måste ge utrymme för den flexibilitet som behövs för att göra eventuella anpassningar mot bakgrund av lärdomarna från den första omgången. Kommissionen bör vid utvärderings- och anpassningsarbetet framför allt inrikta sig på behovet att anpassa ramen närmare till euroområdet och dess utmaningar.
14. Europaparlamentet konstaterar att kvaliteten på de nationella reformprogrammen under den första europeiska planeringsterminen varierar kraftigt i fråga om konkretion, transparens, genomförbarhet och omfattning. Kommissionen bör uppmana medlemsstaterna att höja kvaliteten på sina bidrag och göra dem mer transparenta, samt göra de nationella reformprogram som har högst kvalitet till standard för de kommande europeiska planeringsterminerna.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att den nationella politik och de nationella mål som anges i de nationella reformprogrammen tillsammans håller en nivå som är tillräckligt ambitiös för att de överordnade målen i Europa 2020-strategin ska uppnås. Parlamentet uttrycker oro över att så inte var fallet under den första europeiska planeringsterminen. Kommissionen uppmanas att se till att alla medlemsstater bidrar efter bästa förmåga till att uppnå de överordnade målen, och att de presenterar en detaljerad färdplan med tidsangivelser för de nödvändiga åtgärderna.

Den årliga tillväxtöversikten

16. Europaparlamentet anser att den årliga tillväxtöversikten bör vara anpassad till
  - Europa 2020-strategin,
  - de integrerade riktlinjerna (de övergripande riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningsriktlinjerna),
  - särskilda rådsöverenskommelser som rör euroområdet eller unionen i sin helhet, t.ex. Euro plus-pakten.
17. Europaparlamentet noterar att den årliga tillväxtöversikten, i den form som den godkänns vid Europeiska rådets vårmöte, bör vara vägledande för utarbetandet av medlemsstaternas
  - nationella reformprogram,
  - stabilitets- och konvergensprogram, vilka ligger till grund för kommissionens landsspecifika rekommendationer.

18. Europaparlamentet konstaterar att utarbetandet av den årliga tillväxtöversikten baserar sig på makroekonomiska prognoser i alla medlemsstaterna och på unionsnivå. Parlamentet betonar att de åtgärder som krävs för att förbättra den ekonomisk styrningen i Europa bör åtföljas av liknande åtgärder för att förbättra dess legitimitet och ansvarsskyldighet. Därför är parlamentet kritiskt till den nuvarande utformningen av den årliga tillväxtöversikten som ett rent tekniskt dokument som inte tar någon hänsyn till Europaparlamentets bidrag.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de riktmärken som används för att utvärdera medlemsstaternas framsteg ta mer hänsyn till Europa 2020-strategins övergripande och multidimensionella synsätt (smart, hållbar och inkluderande), och att utfärda landsspecifika rekommendationer i enlighet därmed.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utöka antalet indikatorer som används för att övervaka utvecklingen nationellt, och att därvid beakta det arbete som gjorts, särskilt i samband med uppföljningen av meddelandet ”Bortom BNP: att mäta framsteg i en föränderlig värld” (KOM(2009)0433), och färdplanen för ett resurseffektivt Europa.
21. Europaparlamentet begär att den årliga tillväxtöversikten ska omvandlas till ”årliga riktlinjer för hållbar tillväxt”, som koncentreras på förbättring av en hållbar tillväxt.
22. Europaparlamentet begär att kommissionen före den 10 januari varje år antar årliga riktlinjer för hållbar tillväxt, med ett särskilt kapitel om euroområdet.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid utarbetandet av de årliga riktlinjerna för hållbar tillväxt så mycket som möjligt utnyttja vetenskapliga experter från många olika områden och att ta hänsyn till Europaparlamentets, medlemsstaternas och de lokala och regionala styrenas relevanta rekommendationer.
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de årliga riktlinjerna för hållbar tillväxt tydligt bedöma de viktigaste ekonomiska och finanspolitiska problemen i EU och i de enskilda medlemsstaterna, att föreslå prioriterade åtgärder för att komma till rätta med dessa problem, och att identifiera vilka åtgärder som unionen och medlemsstaterna har vidtagit för att stödja en förbättrad konkurrenskraft och långsiktiga investeringar, att avlägsna hindren för hållbar tillväxt, uppnå målen i fördragen och den gällande Europa 2020-strategin, genomföra de sju flaggskeppsinitiativen samt minska makroekonomiska obalanser.
25. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att den politiska vägledningen för finanspolitisk konsolidering och strukturreformer stämmer överens med Europa 2020-strategin för tillväxt och sysselsättning. När unionen definierar och inför de årliga riktlinjerna för hållbar tillväxt måste hänsyn tas till den mikroekonomiska lagstiftningens utveckling, särskilt rörande tillsynsregleringen, och till långsiktiga investeringar som stimulerar hållbar konkurrenskraft, tillväxt och nya arbetstillfällen. En konsekvensutvärdering bör också göras avseende vilka långsiktiga kostnader som kan uppstå om medlemsstaterna inte arbetar mot målen eller genomför strukturreformerna i Europa 2020-strategin.
26. Europaparlamentet anser att de landsspecifika rekommendationerna bör åtföljas av sociala konsekvensbedömningar som tar hänsyn till kraven i samband med främjandet av sysselsättningen, garantin för adekvat socialt skydd, kampen mot social utestängning

samt en hög nivå på den högre utbildningen, yrkesutbildningen, vidareutbildningen och folkhälsoskyddet.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i de årliga riktlinjerna för hållbar tillväxt explicit fastställa potentiella gränsöverskridande spridningseffekter av viktiga ekonomisk-politiska åtgärder som har genomförts på EU-nivå eller i medlemsstaterna.
28. Europaparlamentet uppmanar de kommissionsledamöter som har ansvaret för den europeiska planeringsterminen att debattera de årliga riktlinjerna för hållbar tillväxt med Europaparlamentets behöriga utskott så snart de har antagits av kommissionen.

Landsspecifika rekommendationer

29. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att Europa 2020-strategins mål och flaggskeppsinitiativ genomförs och behandlas lika i den vägledning och de rekommendationer som riktas till varje medlemsstat och till EU som helhet.
30. Europaparlamentet påminner om att det i rådets direktiv om kraven avseende medlemsstaternas budgetramar¹ slås fast att ”kommissionen ska offentliggöra de metoder, antaganden och relevanta parametrar som ligger till grund för dess makroekonomiska prognoser och budgetprognoser”.
31. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna genomför detta direktiv så snart som möjligt. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra jämförbarheten mellan de nationella reformprogrammen och fastställa gemensamma referenser för att kunna bedöma programmen.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att presentera sina rekommendationer för Europaparlamentet vid en lämplig tidpunkt efter analysen av stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen, och att lyfta fram de potentiella gränsöverskridande spridningseffekterna, särskilt inom euroområdet, med tanke på de planerade interparlamentariska forumen och diskussionerna i rådet om de landsspecifika rekommendationerna.
33. Europaparlamentet uppmanar rådet att i juli inför Europaparlamentet förklara alla viktiga ändringar som man gjort i kommissionens föreslagna landsspecifika rekommendationer. Kommissionen bör delta i denna utfrågning för att framföra sina synpunkter på situationen.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att organisera en utfrågning med syftet att informera om de årliga övervakningsinsatser som har annonserats inom de olika flaggskeppsinitiativen. Denna utfrågning bör äga rum mellan Europeiska rådets vår- och sommarmöten med alla relevanta EU-organ, nationella och regionala organ samt andra intressenter.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ge ökad betydelse åt den makroekonomiska dialog som inrättades av Europeiska rådet i Köln i juni 1999 för att förbättra samverkan mellan de enheter som ansvarar för löneutvecklingen, den

---

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

ekonomiska politiken samt budget- och penningpolitiken.

36. Med syftet att minska de globala ekonomiska obalanserna föreslår Europaparlamentet att man bör ta hänsyn till spridningseffekterna av den ekonomiska utvecklingen i unionen för icke-europeiska länder. Kommissionen uppmanas att ta aktiv del i den ekonomiska dialogen i relevanta FN-organ. Mål som man har kommit överens om på internationell nivå måste också beaktas.

Europaparlamentets roll

37. Europaparlamentet påminner om att diskussionen i parlamentet om de ekonomisk-politiska riktlinjerna är en hörnpelare i varje demokratiskt system.
38. Europaparlamentet konstaterar att krisen, och särskilt utvecklingen inom euroområdet, kräver en uppgradering av den europeiska dimensionen av den ekonomiska politiken i medlemsstaterna.
39. Europaparlamentet kommer att anpassa sin struktur och sina arbetsmetoder ännu bättre till den senaste utvecklingen inom rådet och kommissionen avseende euroområdets struktur. Den ekonomiska dialogen kommer att vara ett av svaren på denna utmaning. Varje ny eller uppgraderad organisation och beslutsprocess inom rådet och/eller kommissionen måste gå hand i hand med en förbättrad demokratisk legitimitet och adekvat ansvarsskyldighet inför Europaparlamentet.
40. Europaparlamentet understryker att det behövs en uppgradering av den parlamentariska dimensionen parallellt med rådetsdimensionen.
41. Europaparlamentet kommer före vårmötet med Europeiska rådet om de årliga riktlinjerna för hållbar utveckling att rösta om ändringsförslag som kommer att översändas till rådet. Parlamentet önskar att de årliga riktlinjerna för hållbar utveckling ska vara föremål för medbeslutandeförfarandet, vilket bör införas vid nästa fördragsändring. Parlamentets talman uppmanas att vid Europeiska rådets vårmöte presentera de årliga riktlinjerna för hållbar utveckling med parlamentets ändringar.
42. Europaparlamentet är oroat över den demokratiska legitimiteten vid införandet av den europeiska planeringsterminen, och vidhåller att Europaparlamentet, de nationella parlamenten samt lokalt och regionalt valda företrädare har en mycket viktig roll för att skapa den nödvändiga demokratiska legitimiteten och det nationella ansvarstagandet.
43. Europaparlamentet anser att parlamentet är den lämpliga arenan för ekonomisk dialog och samarbete mellan de nationella parlamenten och EU:s institutioner.
44. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och deras regioner att i högre grad involvera och regelbundet rådfråga de nationella och regionala parlamenten, arbetsmarknadens parter, offentliga myndigheter samt det civila samhället i samband med utformningen av de nationella reformprogrammen samt utvecklings- och sammanhållningsprogrammen. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av att Regionkommittén i ett tidigt skede utses till en plattform för samordning mellan regionerna för att få dessa att rapportera om hur det regionala och lokala deltagandet i den europeiska planeringsterminen utvecklas.

45. Europaparlamentet begär att det under 2012 anordnas en interparlamentarisk konferens som sammanför företrädare för Europaparlamentets och de nationella parlamentens utskott för budget, sysselsättning och ekonomi i syfte att fastställa omfattning, metoder och tillvägagångssätt när det gäller den ekonomiska politikens demokratiska legitimitet på flera nivåer och i flera dimensioner, så att man särskilt ska kunna vara säker på att de nationella politiska åtgärder och mål som tillkännages i de nationella reformprogrammen tillsammans når upp till en nivå som är tillräckligt ambitiös för att nå målen i Europa 2020-strategin. Dock måste man vara särskilt uppmärksam på att ge tillräcklig tid till antagandet av de nationella budgetarna.
46. Europaparlamentet avser att varje år fr.o.m. 2013, före Europeiska rådets vårmöte, anordna ett interparlamentariskt forum i Europaparlamentet med ledamöterna i de utskott som är behöriga för den europeiska planeringsterminen i de nationella parlamenten, och rekommenderar att detta möte ska vara en integrerad del av det årliga möte som utskottet för ekonomi och valutafrågor anordnar för de nationella parlamentsledamöterna. Parlamentet föreslår att detta forum ska omfatta sammanträden med de politiska grupperna och de behöriga utskotten samt ett plenarsammanträde, och inbjuder de europeiska arbetsmarknadsparterna att delta i detta möte och lägga fram sina ståndpunkter.
47. Europaparlamentet avser att varje år fr.o.m. 2013, efter Europeiska rådets vårmöte, anordna ett andra interparlamentariskt möte med de utskottsordförande som ansvarar för den europeiska planeringsterminen i de nationella parlamenten och i Europaparlamentet (ECON, EMPL, BUDG, ENVI och ITRE) för att diskutera kommissionens föreslagna rekommendationer.
48. Europaparlamentet varnar för eventuella metoder som saknar parlamentariskt godkännande på EU-nivå eller nationell nivå. Parlamentet betonar att de landsspecifika rekommendationerna måste baseras på demokratiska förfaranden.
49. Europaparlamentet betonar betydelsen av den ekonomiska dialog med parlamentet som antogs som en del av lagstiftningspaketet om ekonomisk styrning, och som gör det möjligt att föra en dialog både mellan de europeiska institutionerna och på nationell nivå för att inleda en gränsöverskridande och offentlig debatt, förbättra transparensen och skapa kollegialt tryck. Det berörda utskottet i Europaparlamentet kan bjuda in kommissionens, eurogruppens eller Europeiska rådets ordförande och erbjuda en medlemsstat som berörs av beslut i samband med förfarandet vid alltför stora underskott och/eller förfarandet vid alltför stora obalanser att delta i en diskussion.
50. Europaparlamentet önskar att det ska anordnas en ekonomisk dialog i Europaparlamentet med stats- och regeringscheferna i de medlemsstater som avser att utnyttja den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och den europeiska stabilitetsmekanismen innan de tas i anspråk. Med tanke på den roll som europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och europeiska stabilitetsmekanismen är tänkta att få är det nödvändigt att parlamentet anordnar en utfrågning med sina chefstjänstemän.
51. Europaparlamentet uppmanar enträget rådet och kommissionen att garantera att ekonomiska krav och justeringsprogram inom ramen för eventuella räddningsprogram stämmer överens med unionens mål för social och hållbar utveckling, och i synnerhet riktlinjerna för sysselsättningspolitiken och den ekonomiska politiken liksom Europa 2020-målen. Parlamentet uppmanar dem att inom ramen för den europeiska

planeringsterminen ta explicit hänsyn till dessa krav på överensstämmelse i rekommendationerna till de medlemsstater som får ekonomiskt stöd

52. Europaparlamentet kommer under hösten att granska unionens makroekonomiska situation, med stöd av sakkunskap från många olika områden, inklusive internationell extern oberoende rådgivning och i samråd med berörda intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, för att främja debatten och få ett oberoende utlåtande om ekonomiska frågor inför diskussionerna med kommissionen före utarbetandet av den årliga tillväxtöversikten.
53. Europaparlamentet anser att parlamentet bör erkännas som det europeiska demokratiska forum som ska göra en övergripande utvärdering av den europeiska planeringsterminen när den är klar.
54. Europaparlamentet begär att få bli en partner i den makroekonomiska dialogen och att delta i den för att uppnå sina mål när det gäller att komma fram till en samarbetsinriktad politisk ståndpunkt för den makroekonomiska politiken.

Rådets roll

55. Europaparlamentet begär att Europeiska rådet bjuder in Europaparlamentets talman att delta vid sammanträdena om den europeiska planeringsterminen.
56. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att i linje med bestämmelserna i lagstiftningspaketet om ekonomisk styrning, under de första veckorna varje år inför parlamentet genom en detaljerad översikt av aktiviteter och åtgärder redogöra för utvecklingen och framgångarna i samband med den föregående europeiska planeringsterminen.
57. Europaparlamentet noterar att det blev uppenbart under det första genomförandet av den europeiska planeringsterminen att tidsfristerna var korta, och att det därför finns risk för att de nationella parlamentens deltagande vid framtida genomföranden inte blir optimalt om någon medlemsstat skulle behöva korrigera handlingsplanen eller justera sina stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram till följd av rådets rekommendationer.
58. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att presentera så detaljerade uppgifter som möjligt om de åtgärder och instrument som planeras inom ramen för de nationella reformprogrammen för att man ska uppnå de uppsatta nationella målen, inklusive tidsfristen för genomförandet, de förväntade konsekvenserna, potentiella spridningseffekter, riskerna med ett bristfälligt genomförande, kostnaderna samt uppgifter om en eventuell användning av EU:s strukturfonder.
59. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att de nationella statistikmyndigheterna är yrkesmässigt oberoende, i enlighet med bestämmelserna i lagstiftningspaketet om ekonomisk styrning, och garantera att den europeiska uppförandekoden avseende statistik, enligt förordning (EG) nr 223/2009, följs, så att kommissionen får statistik av hög kvalitet som ska bedömas under den europeiska planeringsterminen.
60. Europaparlamentet anser att det europeiska statistiksystemets framgång huvudsakligen

vilar på arbetet hos välfungerande nationella revisionsrätter och deras noggranna och korrekta kontroll av kvaliteten på uppgifterna om de offentliga finanserna och processen för överföring från de offentliga enheterna till de nationella statistikbyråerna.

61. Europaparlamentet uppmanar rådet att stärka den makroekonomiska dialogen, särskilt genom att inrätta motsvarande makrodialoger på nationell nivå, för att utnyttja det makroekonomiska samarbetets fulla potential genom att ta vara på sysselsättningsmöjligheter genom en stark tillväxtdynamik.
62. Europaparlamentet anser att det är ytterst viktigt att involvera Europeiska centralbanken i den ständiga dialogen mellan EU-institutionerna.

Övrigt

63. Europaparlamentet begär att det inrättas ett europeiskt finansorgan för att stärka den europeiska planeringsterminens genomförandekapacitet och EMU:s ekonomiska pelare. Den framtida institutionella utvecklingen bör ta hänsyn till hur den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten och den europeiska stabilitetsmekanismen utvecklas.
64. Europaparlamentet konstaterar med oro att samordningen av den ekonomiska politiken på EU-nivå består av en blandning av bindande och icke bindande instrument och åtaganden¹, vilket kan underminera rättssäkerheten i EU och i allmänhetens ögon skapar förvirring om den exakta omfattningen av det ansvar som medlemsstaterna har som medlemmar eller icke-medlemmar i euroområdet.
65. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaterna inte har hållit sig till de gemensamt beslutade reglerna, särskilt vad gäller stabilitets- och tillväxtpakten, där det anges att medlemsstaternas årliga budgetunderskott ska understiga 3 procent av BNP och att statsskulden ska understiga 60 procent av BNP. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att följa stabilitets- och tillväxtpaktens regler och andra gemensamt beslutade bestämmelser.
66. Europaparlamentet framhåller att en integrerad kontroll av den ekonomiska politiken, om den ska vara effektiv, inte får begränsas till en bedömning av EU-ländernas finans- och strukturpolitik utan måste anpassas till målen och åtgärderna på EU-nivå, omfattningen av EU:s ekonomiska resurser och hur de se ut. Parlamentet framhåller i detta sammanhang den avgörande roll som EU:s politik och åtgärder har inom ramen för Europa 2020-strategin, bl.a. när det gäller sammanhållningspolitiken, forskning och innovation.
67. Europaparlamentet understryker att de politiska riktlinjerna för medlemsstaterna delvis gäller områden som löner och pensioner, vilka hör till medlemsstaternas och

---

¹ Artiklarna 121, 126 och 148 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, protokoll nr 12 till Lissabonfördraget, Europeiska rådets resolution om stabilitets- och tillväxtpakten av den 17 juni 1997, Europeiska rådets ordförandeskaps slutsatser av den 20 mars 2005, förordning (EG) nr 1466/97, i dess ändrade lydelse genom ..., förordning (EG) nr 1467/97, i dess ändrade lydelse genom ..., uppförandekoden för genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten och riktlinjerna för innehållet i och formatet för stabilitets- och konvergensprogrammen, som antogs av Ekofinrådet den 7 september 2010, slutsatserna från Ekofinrådets möten i oktober 2006 och i oktober 2007, Euro plus-pakten som antogs av stats- och regeringscheferna i euroområdet och som Bulgarien, Danmark, Lettland, Litauen, Polen och Rumänien anslöt sig till den 24-25 mars 2011.

arbetsmarknadsparternas behörighet, men måste stödjas och kompletteras av Europeiska unionen i enlighet med artikel 153 i EUF-fördraget. Parlamentet betonar att demokratisk ansvarsskyldighet måste garanteras och att principerna om subsidiaritet och dialog mellan arbetsmarknadens parter måste respekteras för att bevara det politiska svängrum som behövs för det nationella genomförandet.

68. Europaparlamentet påminner om att det i Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser sägs att ”tillämpningen av förordningen ska till fullo respektera artikel 152 i EUF-fördraget och de rekommendationer som utfärdas inom ramen för denna förordning ska respektera nationell praxis och de nationella systemen för lönebildning. Förordningen ska beakta artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och ska därför inte påverka rätten att förhandla om, ingå och tillämpa kollektivavtal samt att vidta stridsåtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.”

Sektorsbidrag till den europeiska planeringsterminen

69. Europaparlamentet anser att Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen utgör en ram för stärkt ekonomisk och social styrning som, i syfte att nå de gemensamma målen, kan bidra till att stärka en gemensam strategi för utmaningarna i, reaktionerna på och bedömningen av den sysselsättningsmässiga och sociala situationen i medlemsstaterna om de inte stannar vid en avsiktsförklaring och om parlamentet får vara verkligt delaktigt i denna process, till skillnad från vad som var fallet under den första europeiska planeringsterminen, bland annat i samband med den första årliga tillväxtöversikten, som inledde en ny era av ekonomisk styrning i EU.
70. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att när de lägger fram politiska riktlinjer för bland annat utbildning, sysselsättning, sociala frågor, den makroekonomiska politiken och budgeten för medlemsstaterna respektera subsidiaritetsprincipen och dialogen mellan arbetsmarknadens parter i samband med löner och pensioner. Likaså bör de i enlighet med artikel 153.5 i EUF-fördraget respektera medlemsstaternas och arbetsmarknadens parter behörighet på dessa områden för att bevara det politiska svängrum som behövs för det nationella genomförandet och samråda med arbetsmarknadens parter innan de utfärdar sina rekommendationer. Parlamentet betonar att demokratisk ansvarighet måste garanteras på alla nivåer.
71. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda sig av all tillgänglig information och sakkunskap, bland annat från Europeiska institutet för förbättring av levnads- och arbetsvillkor, vid sin bedömning av framstegen mot Europa 2020-målen och därmed sammanhängande initiativ.
72. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i sina rekommendationer i första hand prioritera en socialpolitik som främjar utbildning, tillgång till arbete, arbetslösas återinträde på arbetsmarknaden och en bättre samordning av medlemsstaternas sociala trygghetssystem. Likaså bör förverkligandet av den inre marknaden och undanröjandet av alla konkurrenshinder prioriteras. Rekommendationerna bör lämnas i så god tid i förväg att de verkligen kan påverka de nationella budgetbesluten.
73. Europaparlamentet avser att bidra aktivt till EU:s och medlemsstaternas genomförande av en ambitiös Europa 2020-strategi och till den europeiska planeringsterminen, bland annat genom att bidra till dess sysselsättningsaspekter och sociala aspekter, vilka är av

avgörande betydelse för EU:s medborgare. Parlamentet tänker både vidta särskilda åtgärder och bidra till sådana viktiga initiativ som Europaåret för aktivt åldrande. Parlamentet kommer också att göra sitt yttersta för att under hela året låta dessa aspekter av Europa 2020-strategin stå högt på den politiska dagordningen. Detsamma gäller sysselsättningen och sociala frågor som berör kvinnor och män i EU.

74. Europaparlamentet avser dessutom att uttrycka sina synpunkter när det gäller sysselsättningsaspekterna och de sociala aspekterna av Europa 2020-strategin med hjälp av en särskild resolution som kommer att antas inför Europeiska rådets vårmöte.
75. Europaparlamentet förklarar sig berett att delta i en regelbunden politisk dialog och diskussion med de nationella parlamenten och andra berörda aktörer, däribland arbetsmarknadens parter, näringslivet och icke-statliga organisationer, om sysselsättningsaspekterna och de sociala aspekterna av Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsterminen, och
  - a) uppmanar kommissionen att för parlamentet lägga fram sin årliga tillväxtöversikt, inbegripet utkastet till gemensam rapport om sysselsättningen, sitt förslag till årliga riktlinjer för sysselsättningen och eventuella förslag till landsspecifika rekommendationer som avges på grundval av artikel 148.4 i EUF-fördraget,
  - b) efterlyser öppenhet mellan olika aktörer inom den europeiska planeringsterminen och uppmanar i detta sammanhang sysselsättningskommittén att regelbundet dela med sig av resultatet av sin sysselsättningsövervakning till Europaparlamentets berörda utskott,
  - c) uppmanar arbetsmarknadens parter, de icke-statliga organisationerna på det sociala området och övriga aktörer att delta i en regelbunden diskussion med parlamentet, särskilt om genomförandet av sysselsättnings- och socialpolitiken och andra framsteg som görs mot att uppnå EU:s mål på detta område. Parlamentet begär att dess ledamöter i de ansvariga parlamentsutskotten får ta del av de förberedande dokumenten för dessa diskussioner i förväg.
76. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att delge parlamentet resultaten av de åtgärder som vidtas inom programmet för ömsesidigt lärande, särskilt på de områden som tas upp i Europeiska rådets strategiska riktlinjer. Parlamentet betonar vikten av att regelbundet övervaka nivån på tillgången till och utnyttjandet av de medel som ställts till förfogande för detta program för att omedelbart kunna fastställa vilka korrigerande åtgärder som kan vara nödvändiga för att se till att de vanliga byråkratiska fallgroparna inte förhindrar att programmets mål uppnås.
77. Europaparlamentet anser att sysselsättnings- och socialpolitiken har en central roll i hela Europa 2020-strategin och dess styrning. Dessa politikområden måste stärkas mot bakgrund av krisen, och den europeiska planeringsterminen är avgörande för att man ska nå detta mål.
78. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna, mot bakgrund av den europeiska planeringsterminen och för att kunna genomföra sysselsättningsriktlinjerna 7–10 på ett effektivt sätt, bör uppmanas att lägga särskild vikt vid vissa frågor, till exempel att underlätta ungdomars tillgång till utbildning, vägledning och yrkesutbildning samt förhindra skolavhopp, främja livslångt lärande, främja sysselsättning och minska

arbetslösheten, särskilt ungdomsarbetslösheten, främja äldres deltagande på arbetsmarknaden, bekämpa svartarbete, göra det lättare att förena arbete och familjeliv och förbättra barnomsorgen.

79. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att göra en heltäckande bedömning av huruvida de åtgärder som föreslagits i de nationella programmen för att bekämpa fattigdom och social utestängning och för att öka sysselsättningen överensstämmer med Europa 2020-strategins detaljmål och överordnade mål. Parlamentet uppmanar de medlemsstater som ännu inte har fastställt några nationella mål eller som inte i tillräcklig utsträckning har åtagit sig att uppnå en sysselsättningsgrad för kvinnor och män på 75 procent 2020 att börja arbeta mot detta mål och framför allt inrikta sig på att åtgärda de centrala strukturella svagheter på arbetsmarknaden.
80. Europaparlamentet konstaterar att de åtgärder som vidtagits inom ramen för de nationella reformprogrammen, ”den ekonomiska styrningen” och den europeiska planeringsterminen, inte får bidra till att förvärra den sociala kris som råder i flera länder med svagare ekonomier och göra livet allt svårare för familjer, särskilt för kvinnor och barn som är de främsta offren för ökad fattigdom, arbetslöshet och osäkra och dåligt betalda arbeten.
81. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka och institutionalisera den makroekonomiska sociala dialogen, och anser att arbetsmarknadens parter måste delta i utformningen av de åtgärder som kommissionen önskar vidta inom ramen för den europeiska planeringsterminen och genomförandet av den nya ekonomiska styrningen. Arbetsmarknadens parter bör avge ett yttrande, eller om så är lämpligt, en rekommendation till kommissionen om dessa åtgärder.
82. Europaparlamentet betonar vikten av att garantera ömsesidigt ökad samverkan mellan den mikroekonomiska och makroekonomiska politiken, å ena sidan, och sysselsättnings- och socialpolitiken, å andra sidan, vilket är av grundläggande betydelse för att man ska kunna uppnå de övergripande målen för Europa 2020-strategin.
83. Europaparlamentet står fast vid sitt åtagande att, bland annat i sina överläggningar om den europeiska planeringsterminen, fästa särskild vikt vid den sysselsättningsmässiga och sociala situationens inverkan på den makroekonomiska situationen och tvärtom, och uppmanar kommissionen att göra detsamma.
84. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att en hållbar tillväxt för alla kopplad till sysselsättning och skapande av arbetstillfällen står i centrum för alla politiska förslag inom den europeiska planeringsterminen.
85. Europaparlamentet påminner om vikten av att finansieringen av målen i Europa 2020-strategin beaktas i EU:s och medlemsstaternas årliga budgetar. Parlamentet understryker att det enklaste, mest demokratiska, europeiska och effektiva sättet att nå detta mål är att anordna en interparlamentarisk debatt om medlemsstaternas och unionens gemensamma riktlinjer för budgeten i början av varje europeisk planeringstermin. Parlamentet anser att en sådan debatt dels skulle hjälpa medlemsstaterna att i högre grad beakta den europeiska dimensionen i sina budgetförslag, dels skulle hjälpa Europaparlamentet att ta mer hänsyn till nationella problem, samtidigt som den skulle bidra till en betydande minskning av dubbelarbetet.

86. Europaparlamentet påminner om att EU:s budget är en viktig källa till finansiering av Europa 2020-agendan, för vilken över hälften av unionens resurser avsätts varje år. Parlamentet konstaterar dock att den största andelen av finansieringen av denna strategi bör komma från nationella eller regionala budgetar, med tanke på de prioriterade åtgärderna och ansvarsfördelningen mellan unionen och medlemsstaterna. Parlamentet anser därför att både EU:s budget och de nationella budgetarna måste beaktas under den del av den europeiska planeringsterminen som handlar om Europa 2020-agendans genomförande.
87. Europaparlamentet betonar hur viktig sammanhållningspolitiken är som centralt verktyg för Europa 2020-strategin. Parlamentet anser att en stark och väl finansierad sammanhållningspolitik är ett ändamålsenligt och effektivt instrument för att genomföra Europa 2020-strategin och förebygga kommande ekonomiska och finansiella kriser, på grund av dess långsiktiga utvecklingsprogram, budgetdimension och decentraliserade förvaltningssystem samt införandet av unionens prioriteringar om hållbar utveckling. Parlamentet understryker i detta sammanhang vikten av att involvera regionerna för att uppnå Europa 2020-strategins mål.
88. Europaparlamentet påpekar att regionalpolitiken tack vare modellen för flernivåstyre förfogar över en konsoliderad metod för ett integrerat tillvägagångssätt samt tillförlitliga styrsystem för mobilisering av lokala investeringar och nya initiativ som skulle kunna stödja effektiviteten i den ekonomiska politiken på ett ändamålsenligt sätt samt främja större samverkan mellan EU:s och medlemsstaternas budgetar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att lägga fram konkreta rekommendationer om hur strukturfonderna kan utnyttjas i detta syfte inom ramen för de operativa programmen.
89. Europaparlamentet anser att sammanhållningspolitiken absolut bör spela en roll i insatserna för att anta utmaningen att minska de strukturella obalanserna och de interna skillnaderna i konkurrenskraft. Parlamentet framhåller vikten av att anpassa politiken till regionernas särdrag och behov för att öka deras potential och minska deras handikapp.
90. Europaparlamentet påminner om regionalpolitikens viktiga roll i utarbetandet av de nationella programmen inom ramen för den europeiska planeringsterminen, bland annat genom att fastställa mål och åtgärder som stärker den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.
91. Europaparlamentet betonar att det är viktigt för många medlemsstater att förbättra sina regioners konkurrenskraft så att makroekonomiska obalanser rättas till.
92. Europaparlamentet anser därför att sammanhållningen också måste inriktas på att stärka regionala möjligheter och regionala berörda parter (inte bara nationella). De regionala möjligheterna måste stärkas och samordnas med de nationella, vilket gör att sammanhållningspolitiken återigen framstår som ett nödvändigt redskap för att uppnå nödvändiga synergier.
93. Europaparlamentet betonar att stödet för omvandlingen till en miljömässigt hållbar ekonomi måste återspeglas i den europeiska planeringsterminen för förberedande samordning av den ekonomiska politiken.
94. Europaparlamentet välkomnar förslaget i den nuvarande årliga tillväxtöversikten om att eliminera miljöskadliga bidrag och efterlyser en utvärdering av genomförandet av denna

politik under den europeiska planeringsterminen 2012.

95. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet och kommissionen att inom ramen för den europeiska planeringsterminen fokusera mer på den inre marknaden, vilken utgör EU:s ekonomiska grundpelare, i syfte att utnyttja den inre marknadens fulla potential, dra till sig offentligt och privat kapital för att finansiera infrastruktur och innovativa projekt och främja effektiv användning av energi. Parlamentet understryker att den inre marknaden måste ligga i centrum för en europeisk ekonomisk styrning som fokuserar på att främja smart och hållbar tillväxt för alla, sysselsättning och social sammanhållning genom att överbrygga interna obalanser, skapa ekonomisk konvergens och förbättra konkurrenskraften.
96. Europaparlamentet anser att Europeiska rådet varje vår bland annat bör utvärdera situationen på den inre marknaden, baserat på en kontrollprocess. Vidare uppmanar parlamentet Europeiska rådets ordförande att varje år för parlamentet presentera de åtgärder som ska vidtas efter Europeiska rådets vårmöte, bland annat avseende den inre marknaden.
97. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en årlig utvärdering av medlemsstaternas genomförande av den inre marknaden inom ramen för de nationella reformprogrammen och att i detta sammanhang undersöka hur det har gått med införlivandet och översynen efter genomförandet.
98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, för de medlemsstater som enligt utvärderingen av de nationella reformprogrammen inte optimalt utnyttjar EU-medel, konkret påpeka inom vilka områden det fortfarande finns outnyttjad potential.
99. Europaparlamentet välkomnar att man i den årliga tillväxtöversikten 2011 fastställde utnyttjandet av den inre marknadens potential som ett av tio mål som ska genomföras senast 2012.
100. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att sammanlänka den europeiska planeringsterminen ännu mer systematiskt med pågående EU-initiativ som exempelvis resultattavlan för den inre marknaden och inre marknadsakten, med genomförandet av dess tolv åtgärder som högsta prioritering, för att i full utsträckning beakta fullbordandet av den inre marknaden och säkerställa samstämdheten i EU:s ekonomiska politik.
101. Europaparlamentet uppmanar särskilt kommissionen att i 2012 års tillväxtöversikt inkludera de tolv prioriterade åtgärderna i inre marknadsakten som ska antas senast vid utgången av 2012.
102. Europaparlamentet anser att nystarten för den inre marknaden och särskilt genomförandet av inre marknadsakten är en nödvändig förutsättning för att uppnå hållbar tillväxt i Europa senast 2020. I syfte att garantera den europeiska konkurrenskraften på global nivå anser parlamentet att omedelbara förbättringar behövs inom mycket viktiga områden, som bland annat tjänstesektorn, offentlig upphandling, forskning, innovation, utbildning, energi och e-handel.
103. Europaparlamentet betonar att man måste beakta Europa 2020-strategin vid genomförandet av den europeiska planeringsterminen. Parlamentet betonar att de initiativ som tagits inom ramen för inre marknadsakten måste vara förenliga med och bidra till att

uppnå målen för de sju huvudinitiativen i Europa 2020-strategin för en smart och hållbar tillväxt för alla.

104. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, i enlighet med resultaten från den årliga tillväxtöversikten, utöka stödet till små och medelstora företag, vilka utgör ryggraden i den inre marknadens ekonomi, i synnerhet genom det fullständiga genomförandet av småföretagsakten (Small Business Act), och genom ett åtgärds paket undanröja de hinder som de små och medelstora företagen står inför i samband med tillgången till finansiering.
105. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta effektiva åtgärder för att förbättra tillgången till finansiering för de små och medelstora företagen och innovativa nystartade företag samt se till att det sker en förbättring av företagsklimatet i EU, förenkla förfarandena och minska de administrativa bördorna för företag på den inre marknaden.
106. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att integrera ett jämställdhetsperspektiv i den europeiska planeringsterminen genom att ta hänsyn till kvinnors behov och situation i samband med genomförandet av de politiska riktlinjer som anges i den årliga tillväxtöversikten. Parlamentet berömmar de medlemsstater som har integrerat ett jämställdhetsperspektiv i sina nationella reformprogram under den första europeiska planeringsterminen och som tar särskild hänsyn till kvinnor vid utformningen och övervakningen av sysselsättningspolitiken, politiken för fattigdomsbekämpning, och utbildningspolitiken. Parlamentet är besviket på de medlemsstater som helt har underlåtit att nämna jämställdhet i sina nationella reformprogram.
107. Europaparlamentet uppmanar rådet att se till att FEMM-utskottet kan diskutera jämställdhetsaspekterna i de nationella reformprogrammen och de politiska riktlinjerna för varje land med den ansvariga tjänstgörande ordföranden för rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) efter kommissionens presentation av de politiska riktlinjerna för varje land.
108. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att garantera ett faktiskt deltagande av organisationer från civilsamhället, inbegripet kvinnoorganisationer, i utarbetandet, genomförandet och bedömningen av de nationella reformprogrammen.
109. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa kvalitativa mål i de nationella reformprogrammen när det gäller att minska löneskillnaderna, förbättra kvinnors företagande och tillhandahålla barn- och äldreomsorg.
110. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fastställa specifika kvantitativa mål i sina nationella reformprogram när det gäller kvinnors sysselsättning i allmänhet, tillsammans med specifika åtgärder som riktar sig till grupper av kvinnor med mycket låg sysselsättningsgrad, till exempel unga kvinnor, äldre kvinnor, invandrarkvinnor, funktionshindrade kvinnor, ensamstående mödrar och romska kvinnor.
111. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka civilsamhällets, arbetsmarknadsparternas och allmänhetens medvetenhet om Europa 2020-strategins överordnade mål och de nationella målen, inbegripet könsuppdelade sysselsättningsmål.
112. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att be civilsamhället och arbetsmarknadens

parter bidra med en årlig skuggrapport om hur det har gått i medlemsstaternas med de överordnade målen och vidtagandet av de åtgärder som föreslås i de nationella reformprogrammen, i stil med de skuggrapporter som utarbetats om genomförandet av konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.

113. Europaparlamentet beklagar djupt att man i många nationella budgetar kan se markanta nedskärningar av de offentliga utgifterna och investeringarna på utbildningsområdet, och betonar än en gång att offentliga investeringar i hållbara och tillväxtvänliga sektorer, såsom FoU och utbildning, måste prioriteras samt framhäver att investeringar i allmän och yrkesinriktad utbildning är en ekonomisk-politisk insats, med tanke på att marginalisering i sysselsättningshänseende av de yngre generationerna medför stora kostnader. Parlamentet betonar vikten av att garantera kontinuerliga och betydande investeringar i lärarutbildningen, lärarnas fortbildning och livslångt lärande samtidigt som man fortsätter med samordnade insatser inom hela EU för att nå andra gemensamma utbildningsmål. Handlingsprogrammet för livslångt lärande spelar en nyckelroll.
114. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i samband med fastställandet av nuvarande och framtida sysselsättningstrender under den ekonomiska planeringsterminen använda dessa trender för att samordna utbildningsstrategier med andra institutioner för högre utbildning.

o

o o

115. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska rådet, de nationella parlamenten, ECB och Eurogruppens ordförande.